

Responsabilitat i sortida de la crisi

Aquesta setmana hem conegut les darreres dades de l'Enquesta de la Població Activa: 6 milions d'aturats a Espanya, dels quals 900.000 a Catalunya. Tal i com El Periódico afirmava en portada, [1.895 aturats més cada dia](#) durant el darrer trimestre. No són xifres, són persones, famílies senceres. Estadístiques dures i contundents, sense cap nota positiva més enllà del desig que s'hagi tocat fons en aquesta llarga crisi. No hi ha cap dubte que l'atur (i el desequilibrat model productiu) és el nostre principal problema social, econòmic i, en conseqüència, polític.

La sortida de la situació actual hauria de comportar necessàriament la depuració de responsabilitats en la gestió financera i en la vigilància del nostre sistema bancari i, alhora, un ampli procés de regeneració democràtica en política. El perillós còctel *impunitat-corrupció* és letal per a la recuperació de la confiança col·lectiva en les nostres possibilitats i en les nostres institucions democràtiques. La societat, i molt especialment aquelles persones que més estant patint l'atur des de fa temps, necessiten veure que el sistema és igual per a tothom. Sense depuració de responsabilitats i sense regeneració ètica encara tardarem més a veure la llum.

Els socialistes catalans hem de liderar, simultàniament, els dos combats: contra la crisi, contra la corrupció. Si no ho fem, no podrem ni representar ni gestionar les expectatives que la política torni a agafar el volant de la direcció del nostre futur compartit. El descrèdit de la política s'ha agreujat per la seva incapacitat per embridar el desbocat sistema financer especulatiu i, alhora, per la seves dificultats per dirigir i regular el nostre model econòmic.

Sobta que, en aquestes circumstàncies greus, el President Mas encara no hagi trobat temps i energia per a oferir un gran acord nacional contra la crisi (al qual caldria afegir un pacte contra la corrupció i la transparència), ni hagi convocat la cimera política i social a la que es va comprometre ja fa setmanes, després del resultat electoral obtingut. El President dóna símptomes de desorientació i d'inacció. De la mateixa manera que [el dret a decidir, comporta el deure d'encertar...](#) el dret a governar, comporta el deure d'actuar. On és el President? Què espera?